

Ministeriet for handel, industri og søfart.

København, den 18. oktober 1949.

Notat om frigørelse af importen.

1. Den samlede import i 1948 udgjorde ca. 3,4 milliarder kr. Importens fordeling efter varernes forarbejdsgrad fremgår af nedenstående oversigt:

Råvarer.....	849 mill. kr.
Mindre forarbejdede varer	1 434 — -
Mere forarbejdede varer	1 135 — -
Ialt...	<u>3 418 mill. kr.</u>

Det allerede fremsatte forslag om lempelser i den danske importregulering forudsætter, at der foretages overførsler til den betingede friliste af en vareimport fra OEEC-landene, der i 1948 udgjorde 440 mill. kr., hvortil kommer en egentlig frilisteimport fra alle lande på godt 30 mill. kr. og en import af korn og foderstoffer (ekskl. kornbytteforretninger) på ca. 300 mill. kr. De varer, der foreslås overført til frilisten, falder hovedsagelig på råvarer og mindre forarbejdede varer.

De nu fremsatte ønsker om yderligere overførsler til den betingede friliste omfatter en samlet 1948-import på 918 mill. kr., heraf fra andre OEEC-lande 428 mill. kr., en import, som fortrinsvis falder på halvfabrikata og færdigvarer. Såfremt disse ønsker imødekommes fuldtud, vil dette således betyde, at frilisteimporten kommer til at omfatte en samlet 1948-import på ca. 1,2 milliard kr. eller mere end 30 pct. af 1948-importen. Hertil kommer en globaliste, der omfatter varer, hvoraf importen fra andre OEEC-lande i 1948 udgjorde ca. 250 mill. kr.

Ved bedømmelsen af mulighederne for at imødekomme disse ønsker må hovedsynspunktet være, at totalimporten ikke kan udvides ud over en vis grænse uden risiko for, at der ikke kan opretholdes ligevægt på betalingsbalancen. Risiko for, at der vil opstå et underskud på betalingsbalancens løbende poster vil således foreligge, såfremt frigørelsen af importen betyder, at importen forøges i et hurtigere tempo, end betalingsmulighed herfor vil kunne tilvejebringes ved en forøgelse af eksporten. Den margin for en udvidelse af den samlede import, der her kan blive tale om at gennemføre, er i den foreliggende situation forholdsvis snæver. Importen er i forvejen så stor, som de betalingsmuligheder, der er til rådighed, tillader det. Danmark disponerer ikke over betalingsmæssige reserver, som vil kunne finansiere en forøgelse af importen udover den import, som vil kunne betales med de løbende valuta-indtægter hidrørende først og fremmest fra eksporten og Marshall-hjælpen. En importforøgelse vil under disse forhold kun være mulig ved gældsætning i udlandet. Mulighederne for at stifte en sådan gæld, det vil sige opnå de nødvendige kreditter i udlandet, er imidlertid for tiden meget begrænsede, og i bedste fald vil de kreditter, der eventuelt kan opnås, f. eks. ved overtræk på afsluttede betalingsaftaler, kun være meget kortvarige. Hertil kommer, at man i den foreliggende situation i det hele taget må finde det uforsvarligt at tillade en forøgelse af importen, der fører til et større forbrug, hvis denne forøgelse kun kan finansieres ved at stifte gæld i udlandet. En sådan gæld skal eventuelt forrentes og må senere tilbagebetales og vil derfor i kommende år belaste de betalings-